

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 132. Petri de Fuxo Cardinalis obitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV.
A.C. 1464.

profligavit, fratremque suum adegit, ut nonnisi Regni hæres successioni proximus appellari pateretur. Hæc tamen concordia, recrudescentibus paulopost conspirantium turbis, haud diurna fuit.

§. CXXXII.

Petri de Fuxo Cardinalis obitus.

Onuphr. &
Ciacon. in
vit. Pontif.
Aubery hist.
Cardin.
Duschen.
Sandt.
Marth in
Gal. Chri-
stian,

Inter celebres hujus sæculi Viros, hoc anno vivis ereptus est Petrus de Fuxo Cardinalis, Ordinis S. Francisci, qui erat Archambaldi Bearniae Principis, Buchii Dynastæ, & Elisabethæ Fuxi seu Flussatum Comitissæ Filius. Is Regulam Fratrum Minorum adultior factus profitebatur in Cænobio de Morlas, ubi sacris profanisque disciplinis egregie instructus, Lescaren sis, ac Convenensis Episcopatus administrator nominabatur; demum vero a Benedicto XIII. Pseudo-Pontifice, sive in meriti præmium, sive Fuxenses Comites sibi devinciendi animo, Anno millesimo quadringentesimo octavo Cardinalium collegio adscriptus est. Tuebatur olim Petrus hujus Antipapæ partes usque ad Constantiense Concilium, in quo tamen Ecclesiæ salutem semper privatis fautoris sui studiis præferebat, unde a Patribus præfatæ Synodi Anno millesimo quadringentesimo sexto decimo singulari prosus honore exceptus est; datum

datum id fuit Viri nobilitati, ac me-
ritorum præstantiæ. Præterea Syno-
dus eidem titulum Ecclesiæ suæ, quam
ut Cardinalis adoptabat, ratum habuit,
cunctosque Fuxensis & Bearnensis Co-
mitatum populos, qui olim Benedicto
adhærebant, censorum vinculis absolu-
vit. Postea Petrus conclave, in quo
Martinus V. Papa renuntiatus est, in-
gressus, Anno millesimo quadringentesi-
mo vigesimo quinto Legatus in Arrago-
niam decernitur, ut schismatis reliquias
exterminaret. Hac legatione prospere
functus, secundo in idem Regnum itine-
re ad pacem & unionem in omnium fi-
delium corda feliciter reduxit. Decora-
vit eundem Eugenius Papa Avenionensi
legatione, qua expleta ad Arelatensis
Ecclesiæ, cuius Archiepiscopalem Sedem
tenuerat, sollicitudinem reversus est.
Anno supra millesimum quadringentesi-
mo quinquagesimo septimo Avenione ^{Vid. supr.}
^{lib. CXI.} Concilium convocavit, ibidemque die ^{S. 42.}
tertia decima Decembbris præsentis anni ^{Spond. an-}
animam Deo reddidit, postquam æta-^{nat. hoc ann.}
^{n. 24.} tis suæ annos septuaginta octo, Cardina-
latus vero sibi a Benedicto collati quin-
quaginta septem expleverat. Idem quo-
que Anno millesimo quadringentesimo
quinquagesimo septimo Tolosæ amplissi-
mum Collegium Fuxense magnis sum-
ptibus extruxit, ac opimis redditibus
dota-

Sæcul. XV.**A. C. 1464.**

dotavit, eo fine, ut in illo viginti quinque pauperes adolescentes educari, ac ingenuis artibus imbui possent. Hunc in finem locupletissimam addidit Bibliothecam, quæ omnis generis linguarum, & facultatum libros continebat; unde ex eodem hoc Collegio in Sæculo decimo septimo plurimi admodum præclari Viri prodiere, quamvis hodie adeo illius decreverit fama, ut illud Spondanus *victorum ac ignorantiae domicilium* appellare non dubitaverit.

§. CXXXIII.

Cardinalis Cusani extrema.

Eodem quoque anno obiit Nicolaus de Cusa Cardinalis, sic dictus a patria, quam in Vico Cusæ apud Mosellam flumen in Dioecesi Trevirensi sortitus est; Patrem habuit pauperem quemdam piscatorem; ast generis obscuritatem multis, iisque maximis virtutibus, ac meritis, quorum suffragio ad supremas Ecclesiæ dignitates electus est, plurimum collustravit. Onuphrius quidem, qui vita Pontificum conscripsit, necnon Penettus Abbas, historiæ tripartitæ Author, & Hyppolitus Maraccius, cui debemus Bibliothecam Marianam, seu collectionem illorum, qui de Beatisima Virgine scriperunt, uno ore testantur, quod hic

*Onuphr.
Platin. Cia-
con. in vit.
Pontif.*